

Ćwiczenie 4

Każdorazowo zawodnik S nie widział odzywki E, dlatego zaliczył niewystarczająco.

A*) S posiada skład 3-2-3-5 i 14 PC.

N	E	S	W
1♠	2♥	2♣	

Zawodnik W wzywa sędziego.

Sędzia powinien wziąć zawodnika S od stolika i wypytać go o system. S chce zamienić na 2BA, gdyż 2♣ w jednostronnej jest seminaturalne, a teraz (tj. po interwencji) 2BA będzie forsingiem z fitem. Jeśli sędzia zapyta zawodników NS o Kartę Konwencyjną, to pokażą oni kartę leżącą na stole, która potwierdza ich zeznania.

B)** S posiada skład 5-4-1-3 i 11 PC.

N	E	S	W
1♦	1BA	1♠	

Zawodnik W wzywa sędziego. Przed przybyciem sędziego zawodnik S sam poprawia się na 2♥.

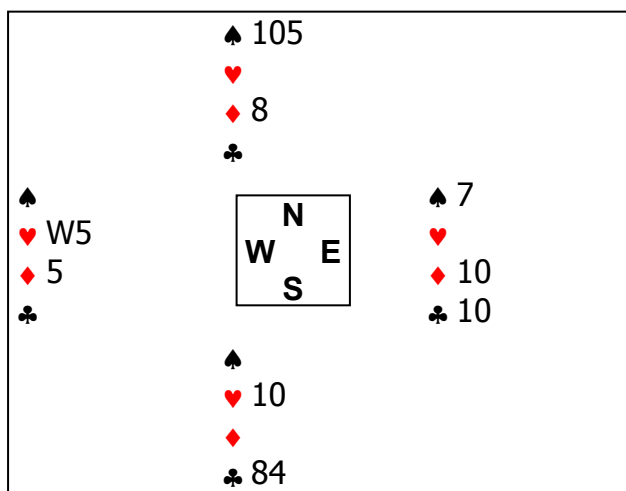
C*)** S posiada skład 5-4-1-3 i 11 PC.

N	E	S	W
1♦	1BA	1♠	

Zawodnik W wzywa sędziego. Przed przybyciem sędziego zawodnik S sam poprawia się na 2♥, po chwili namysłu (5-10 sekund) i komentarzu „hm... albo jednak nie...” poprawia się ponownie, tym razem na 2♠.

Ćwiczenie 5

N rozgrywa 3♠ z kontrą; wziął już 7 lew. Dochodzi do trzykartowej końcówki. Teraz rozgrywający N gra ze stołu trefla, którego przebija ♠5, trefl zostaje nadbity przez E (FR), a rozgrywający kładzie karty na stół deklarując, że odda jeszcze karo.

A*) W tej chwili E orientuje się, że miał jeszcze trefla.

B*) EW się zgadzają, zapisują wynik i zaczynają chować karty do pudełka. W tej chwili E zauważa, że popełnił fałszywy renons.

C)** Zaczynają licytować następne rozdanie (zawodnicy obydwu stron już licytowali) i w tej chwili E się orientuje, że gdzieś zginął jeden trefl; zauważają, że E popełnił fałszywy renons.

Ćwiczenie 6

W musi mieć ♥2, ♥4 i ♥10.

N	E	S	W
-	1BA	pas	

W tym momencie zawodnikowi W wypada karta (lub karty, patrz niżej).
Sędzia!

Po interwencji sędziego W i N pasują.
Teraz zawodnicy pytają sędziego, co dzieje się dalej.

A*) ♥2

B)** ♥10

C)** ♥2 i ♥4

Ćwiczenie 4-6

Ćwiczenie 4 – Odzywka niewystarczająca

Prawidłowa procedura wymaga od sędziego poproszenia gracza na bok i ustalenia, dlaczego tak zaliczył. Ponadto sędzia powinien uzyskać informacje o stosowanym przez zawodników systemie licytacyjnym.

Pierwsza opcją przedstawiona przez sędziego powinna być możliwość zaakceptowania odzywki niewystarczającej przez kolejnego gracza bez dalszych konsekwencji (**P27A**).

- A) Wykraczający może poprawić się bez konsekwencji na 2BA, które ma po interwencji węższe znaczenie niż odzywka niewystarczająca (**P27B1b**), lub na dowolną inną zapowiedź (ale nie kontrę) — ale wtedy z nakazem pasowania dla partnera i ewentualnymi karami wistowymi (nakaz/zakaz wistu w trefla; **P26A** powyżej).
- B) Sędzia pozwala zaakceptować 1♠. W przeciwnym razie sędzia zostawia odzywkę 2♥ (poprawienie przed przybyciem sędziego – **P27C**). Sędzia informuje, że **w obydwu przypadkach** (akceptacja lub nie) możliwe są ograniczenia wistowe na drugi starszy (ten ostatecznie **niezaliczony** w tym okrążeniu).
- C) Problem pochodzi z turnieju GP w Olsztynie 2011.
Jak w B) - z tym, że to, co stało się po 2♥ (kolejną zmianę), należy potraktować jako zamierzoną zmianę zapowiedzi (**P25B**). Skutkiem zastosowania **P27C** do zmiany na 2♥ oraz **P25B** do zmiany na 2♠ jest możliwość wyboru przez zawodnika W tego, która zapowiedź S ma zostać zaakceptowana (1♠, 2♥ czy 2♠).

Ćwiczenie 5 – Fałszywy renons

W tym ćwiczeniu korzystamy głównie z **P63A** w celu ustalenia, czy miało już miejsce uprawomocnienie fałszywego renonsu.

- A) Żaden z zawodników strony wykraczającej nie złożył roszczenia lub zrzeczenia ani żadnego nie zaakceptował. Fałszywy renons nie został jeszcze uprawomocniony. Poprawiamy ostatnią lewę — E dokłada trefla. Rozgrywający bierze 2 z 3 pozostałych lew.
- B) Zawodnicy strony wykraczającej zaakceptowali roszczenie rozgrywającego — FR został uprawomocniony. Sędzia korzysta z **P64A** w celu przyznania rekompensaty za fałszywy renons w postaci dwóch lew (lewy z FR i lewy karowej). Rozgrywający bierze wszystkie pozostałe lewy tej końcówki.
- C) Podobnie jak w B), jednak tym razem sędzia nie może skorzystać z **P64A**, ponieważ fałszywy renons nie podlega rekompensacie z podpunktu A), jeśli zwrócono na niego uwagę po rozpoczęciu licytacji w kolejnym rozdaniu (**P64B**). Ale sędzia może nadal (i powinien!) zastosować **P64C** i przywrócić sprawiedliwość — zwraca rozgrywającemu jedną lewę (więc strona rozgrywająca bierze ostatecznie 2 z 3 lew).

Ćwiczenie 6 – Karta odkryta w czasie licytacji

W tym ćwiczeniu stosujemy **P24** oraz **P50**. W każdym podpunkcie karta (lub karty) pozostaje odkryta na stole do końca licytacji. Jeśli zawodnik stanie się dziadkiem lub rozgrywającym, to po licytacji karta wraca do ręki; w przeciwnym wypadku stanie się kartą przygwożdżoną.

Każdorazowo fakt posiadania danej karty (kart) przez W jest informacją nielegalną dla E, a legalną dla NS (**P16D**).

Ponadto:

- A) Karta podrzędnie przygwożdżona. Jedyne ograniczenie z tego wynikające to zakaz zagrania innej blotki w tym kolorze przed kartą przygwożdżoną. Nie ma żadnych nakazów/zakazów wist. **P50C**.
- B) 10 jest honorem (**Definicje**), więc E musi spasować raz, przy najbliższej sposobności (**P24B**). Po licytacji ♥10 stanie się normalnie przygwożdżona. Rozgrywający może nakazać/zakazać pierwszego wistu w kiera (jeśli zakaże, to zakaz obowiązuje tak długo, jak wistujący jest „przy piłce”), a wtedy ♥10 wraca do ręki. Jeśli nie skorzysta, to ♥10 musi zostać zagrana przy najbliższej przepisowej okazji (gdy W nie ma do koloru, gdy W musi dołożyć do kiera lub gdy W jest na wiście). Ponadto, jeśli E później znajdzie się na wiście, a karta będzie nadal przygwożdżona, to ponownie rozgrywający otrzyma możliwość nakazu/zakazu wistu kierowego. **P50D**.
- C) E musi spasować raz, przy najbliższej sposobności (**P24C**). Obydwie karty zostaną przygwożdżone. Jak w B); dysponowanie kilkoma kartami przygwożdżonymi wg **P51**. W przypadku nakazu/zakazu wistu obydwie karty zostaną podjęte. Gdy W ma przepisową okazję do zagrania karty przygwożdżonej, to rozgrywający wybiera, która ma być zagrana.